

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 18C/7/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117231396
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kotríková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2019:6117231396.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Zuzanou Kotríkovou v právnej veci žalobcu: ADRIA company, s.r.o., IČO: 44 793 707, so sídlom 821 08 Bratislava, Klincová 37, právne zastúpený JUDr. Vierou Novákovou, advokátkou, so sídlom v Banskej Bystrici, J. Kráľa 7 proti žalovaným: 1/ MAXA REALITY s.r.o., IČO: 44 548 982, so sídlom Prievidza, Svätoplukova 99/37, 2/ H.. V. P., narodený XX.X.XXXX, bytom V., W. XX/XX, občan SR, obaja právne zastúpení spoločným právnym zástupcom Mgr. Katarínou Kuchárovou, advokátkou, so sídlom v Liptovskom Mikuláši, Revolučná 18, o zaplatenie 837,78 EUR s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný 1/ a žalovaný 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 107,53 EUR titulom dohodnutých úrokov z omeškania v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd konanie o zaplatenie istiny vo výške 834,78 EUR, úroku z omeškania vo výške 14,05% ročne zo sumy 84,00 EUR od 11. 09. 2014 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 14,05% ročne zo sumy 84,00 EUR od 11. 10. 2014 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 14,05% ročne zo sumy 84,00 EUR od 11. 11. 2014 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 14,05% ročne zo sumy 84,00 EUR od 11. 12. 2014 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 14,05% ročne zo sumy 84,00 EUR od 11. 01. 2015 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 14,05% ročne zo sumy 84,00 EUR od 11. 02. 2015 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 14,05% ročne zo sumy 84,00 EUR od 11. 03. 2015 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 14,05% ročne zo sumy 84,00 EUR od 11. 04. 2015 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 14,05% ročne zo sumy 84,00 EUR od 11. 05. 2015 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 14,05% ročne zo sumy 6,78 EUR od 11. 10. 2014 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 14,05% ročne zo sumy 36,00 EUR od 11. 11. 2014 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 14,05% ročne zo sumy 36,00 EUR od 11. 12. 2014 do zaplatenia a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,00 EUR z a s t a v u j e.

III. V prevyšujúcej časti o zaplatenie sumy 440,- EUR titulom nákladov spojených s uplatnením pohľadávky žalobu zamieta.

IV. Žalobca má voči žalovaným 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne nárok na trovy konania v rozsahu 50,58 %, o ich výške súd rozhodne samostatným uznesením.

V. O vrátení pomernej časti súdneho poplatku súd rozhodne samostatným uznesením.

odôvodnenie:

(1) Žalobca sa návrhom na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní Okresného súdu Banská Bystrica domáhal voči žalovaným 1/ a 2/ vydania platobného rozkazu a náhrady trov konania. Návrh odôvodnil tým, že na základe zmluvy o nájme nebytových priestorov zo dňa 03.05.2013 spoločnosť

ADRIA Slovakia s.r.o. ako prenajíateľ prenajal žalovanému 1/ ako nájomcovi časť nehnuteľnosti, nachádzajúcej sa v Y., ul. V. č. XX, č.s. XXXX. Dňa 24.07.2015 uzavrela spoločnosť ADRIA Slovakia, s.r.o. ako postupca a spoločnosť ADRIA company, s.r.o. Zmluvu o postúpení pohľadávok. Žalovanému 1/ bolo zaslané oznámenie o postúpení pohľadávky dňa 10.08.2015, z tejto zmluvy vyplýva aktívna legitimácia žalobcu na podanie žaloby. Zmluvné strany sa v čl. V ods. 5.1. Zmluvy o nájme nebytových priestorov dohodli, že nájomné za prenajaté priestory bolo medzi zmluvnými stranami stanovené dohodou vo výške 70,- EUR za kalendárny mesiac plus DPH. V čl. V ods. 5.2 predmetnej zmluvy sa strany dohodli, že nájomné bude hradené nájomcom v mesačných splátkach, pričom jednotlivé splátky sa platia za príslušný kalendárny mesiac a sú splatné vopred vo výške 70,- EUR mesačne plus DPH a to vždy do 10. dňa príslušného kalendárneho mesiaca, za ktorý sa vykonáva úhrada splátky nájomného. V čl. VI ods. 6.3 predmetnej zmluvy sa strany dohodli na výške zálohových platieb za služby, ktorých poskytovanie je spojené s užívaním nebytových priestorov vo výške 30,- EUR za jeden kalendárny mesiac. Zmluva o nájme nebytových priestorov bola uzatvorená na dobu určitú od 09.05.2013 do 31.05.2014. Nakoľko nájomca užíval predmet nájmu aj po skončení nájmu, v zmysle § 676 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa predmetná nájomná zmluva obnovila za tých istých podmienok. Pasívna legitimácia žalovaného 2/ vyplýva z čl. VIII zmluvy, v zmysle ktorej žalovaný 2/ pristúpil písomne k záväzkom žalovaného 1/ a preto sa stal v zmysle § 533 Občianskeho zákonníka žalovaný 2/ dlžníkom popri žalovanom 1/ a obaja sú zaviazaní spoločne a nerozdielne. Žalovaný 1/ si neplnil svoje povinnosti v zmysle zmluvy a neuhradil nájomné za prenajaté nebytové priestory za mesiace september 2014 až máj 2015 po 84,- eur mesačne a neuhradil ani zálohové platby za služby za mesiace október 2014 až december 2014 po 36,- EUR mesačne. V čl. V ods. 5.3 predmetnej zmluvy sa strany dohodli, že v prípade, že sa nájomca oneskorí s úhradou nájomného, s úhradou za služby spojené s užívaním prenajatých priestorov a s úhradou zálohovej platby o viac ako 14 dní, je prenajíateľ oprávnený účtovať nájomcovi dohodnutý úrok z omeškania vo výške 0,05% z neuhradenej sumy za každý deň omeškania a to do prvého dňa, keď sa nájomca dostal do omeškania. Žalovaný 1/ si riadne a včas nesplnil svoj záväzok a dostal sa do omeškania, preto žalobcovi prislúchajú úroky z omeškania vo výške 0,05% z neuhradenej sumy za každý deň omeškania a to od prvého dňa, kedy sa žalovaný 1/ dostal do omeškania až do dňa zaplatenia. V zmysle § 369c ods. 1 Obchodného zákonníka omeškaním dlžníka vzniká veriteľovi právo na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky. V danom prípade predmetom konania je vymáhanie 11-tich pohľadávok a nárok vo výške 40,- EUR predstavuje náhradu nákladov, spojených s jej uplatnením. Definícia pohľadávky nie je uvedená v Občianskom ani Obchodnom zákonníku. Podkladom pre účtovanie o pohľadávkach sú teda doklady, preukazujúce ich vznik, pričom pri pohľadávkach z obchodného styku sú to najčastejšie vystavené a odoslané faktúry. Takáto pohľadávka vyjadrená formou faktúry je samostatnou vecou, tak ako to definuje ust. § 118 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého predmetom občianskoprávných vzťahov sú veci a pokiaľ to ich povaha pripúšťa práva alebo iné majetkové hodnoty. Podľa § 121 ods. 1 Občianskeho zákonníka je príslušenstvom pohľadávky úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením. V konaní žalobca vymáha zaplatenie 11-tich pohľadávok, pretože pri každej faktúre t.j. pohľadávke je iná lehota splatnosti a každá takáto pohľadávka sa môže vymáhať samostatne.

(2) Na výzvu Okresného súdu Banská Bystrica v upomínacom konaní zo dňa 27.09.2017 žalobca zobral žalobu v časti úroku z omeškania, ktorá o viac ako 5 % presahovala výšku úroku z omeškania, ktorá by sa použila, ak by dohoda nebola späť a konanie sa v súlade s § 8 ods. 1 zák.č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov v tejto časti zastavilo. Predmetom konania tak ostala istina vo výške 834,78 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 14,05% ročne zo sumy 84,00 EUR od 11. 09. 2014 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 14,05% ročne zo sumy 84,00 EUR od 11. 10. 2014 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 14,05% ročne zo sumy 84,00 EUR od 11. 11. 2014 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 14,05% ročne zo sumy 84,00 EUR od 11. 12. 2014 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 14,05% ročne zo sumy 84,00 EUR od 11. 01. 2015 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 14,05% ročne zo sumy 84,00 EUR od 11. 02. 2015 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 14,05% ročne zo sumy 84,00 EUR od 11. 03. 2015 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 14,05% ročne zo sumy 84,00 EUR od 11. 04. 2015 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 14,05% ročne zo sumy 84,00 EUR od 11. 05. 2015 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 14,05% ročne zo sumy 6,78 EUR od 11. 10. 2014 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 14,05% ročne zo sumy 36,00 EUR od 11. 11. 2014 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 14,05% ročne zo sumy 36,00 EUR od 11. 12. 2014 do zaplatenia a náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 480,- EUR.

(3) Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní vydal dňa 11.10.2017 platobný rozkaz sp.zn. XXUp/XXX/XXXX, a vyhovel tak návrhu v celom rozsahu. Žalovaní 1/ a 2/ podali proti platobnému rozkazu v zákonnej lehote odpor, v ktorom uviedli, že v deň podania odporu zaplatil žalovaný 1/ žalobcovi na jeho účet istinu vo výške 834,78 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 14,05% ročne zo sumy 84,00 EUR od 11. 09. 2014 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 14,05% ročne zo sumy 84,00 EUR od 11. 10. 2014 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 14,05% ročne zo sumy 84,00 EUR od 11. 11. 2014 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 14,05% ročne zo sumy 84,00 EUR od 11. 12. 2014 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 14,05% ročne zo sumy 84,00 EUR od 11. 01. 2015 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 14,05% ročne zo sumy 84,00 EUR od 11. 02. 2015 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 14,05% ročne zo sumy 84,00 EUR od 11. 03. 2015 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 14,05% ročne zo sumy 84,00 EUR od 11. 04. 2015 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 14,05% ročne zo sumy 6,78 EUR od 11. 10. 2014 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 14,05% ročne zo sumy 36,00 EUR od 11. 11. 2014 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 14,05% ročne zo sumy 36,00 EUR od 11. 12. 2014 do zaplatenia a náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- EUR ako aj náhradu trov konania vo výške 169,69 EUR. Namietol uplatnenú paušálnu náhradu nákladov spojenú s uplatnením pohľadávky v celkovej výške 480,- EUR, t.j. 40 EUR za každú faktúru a teda 12 krát 40,- EUR. Žalovaný 1/ zaplatil žalobcovi paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky len v sume 40,- EUR, mal za to, že paušálna náhrada nákladov, spojených s uplatnením pohľadávky sa poskytuje jednorázovo. Poukázal na rozsudok Okresného súdu Košice I. sp. zn. 33Cb/19/2016 zo dňa 7.8.2017, v ktorom bol žalobcovi priznaný nárok len na jednu paušálnu náhradu nákladov spojenú s uplatnením pohľadávky v sume 40,- EUR a žalobu v časti úhrady tejto paušálnej náhrady za každú faktúru samostatne zamietol. Žalovaný 1/ mal za to, že žalobca konal v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku už v rámci právneho vzťahu, založeného Zmluvou o nájme a to v tom, že žalovaný 1/ sa ústne dohodol s prenajímateľom, že bude predmet nájmu užívať aj po skončení doby nájmu cca 4 mesiace. Takéto predĺženie žalobca komunikoval so žalovaným ako bezproblémové, pričom žalovaný 1/ si nebol vedomý, že užívaním predmetu nájmu po skončení doby nájmu automaticky dôjde k jeho predĺženiu až na 1 rok, žalobca ho na uvedené neupozornil. Žalovaný 1/ predmet nájmu dňa 23.09.2015 vypratal a odovzdal žalobcovi. Po tomto termíne však naďalej chodili od žalobcu žalovanému 1/ faktúry, preto sa žalovaný 1/ pokúšal niekoľkokrát spojiť so žalobcom, avšak neúspešne, pretože tento nedvíhal telefóny, neodpovedal na mailovú komunikáciu, neodpovedal na listové zásielky, niektoré z nich dokonca ani neprebral. Ak sa žalovanému 1/ podarilo žalobcovi dovolať, tento tvrdil, že je to v poriadku a že ide len o administratívnu chybu a že si je vedomý ukončenia nájmu. Avšak faktúry zasielal žalobca žalovanému 1/ aj naďalej aj po týchto jeho telefonických ubezpečeniach, faktúry mu žalovaný 1/ zasielal späť z dôvodu, že si nebol vedomý svojho záväzku voči žalobcovi a z tohto dôvodu ich ani nevedoval a neúčtoval vo svojom účtovníctve. Žalobca konal tendenčne, za účelom získať z tohto právneho vzťahu do najväčší majetkový prospech. Žalovaný 1/ síce pochybil v tom, že si nebol vedomý predĺženia nájmu a teda povinnosti platiť nájomné, avšak má za to, že táto nevedomosť je dostatočne sankcionovaná vysokými úrokmi z omeškania, ktoré žalovaný 1/ žalobcovi zaplatil a ich súhrnná výška je 358,47 EUR. Žalobca nekontaktoval žalovaného 1/ ani prostredníctvom svojho právneho zástupcu pred podaním návrhu na súd, pričom v tomto konkrétnom prípade by zo strany žalovaného 1/ došlo k mimosúdnej dohode. O ktorú sa následne snažil žalovaný 1/ aj po doručení platobného rozkazu, žalobca žiadal od žalovaného 1/ úroky z omeškania aj paušálnu náhradu nákladov za každú faktúru samostatne, čo by v súhrne bola suma 838,47 EUR, teda takmer rovnajúca sa žalovanej istine. Z týchto dôvodov mal žalovaný za to, že priznanie takejto paušálnej náhrady nákladov, spojených s jej uplatnením by bolo v rozpore s poctivým obchodným stykom a neprimerane by to sankcionovalo žalovaného 1/. Nakoľko istina, úroky z omeškania a paušálna náhrada nákladov v sume 40,- EUR a trovy konania boli ku dňu podania odporu žalovaným 1/ uhradené, podali žalovaní 1/ a 2/ prostredníctvom svojho spoločného právneho zástupcu odpor len v časti paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 440,- EUR a žiadajú žalobu v tejto časti zamietnuť.

(4) Žalobca navrhol pokračovať v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci t.j. na Okresnom súde Prievidza. Zotrvával na tom, že žaloba o zaplatenie dlžnej sumy je dôvodná, žalovaný poskytol čiastočné plnenie až na základe vydaného platobného rozkazu. Zmluva o nájme nebytových priestorov

bola uzatvorená na dobu určitú od 09.05.2013 do 31.05.2014. Nakoľko žalovaný ako nájomca užíval predmet nájmu aj po skončení nájmu, predmetná nájomná zmluva sa obnovila za tých istých podmienok podľa ust. § 676 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Nie je pravdivé tvrdenie žalovaného, že ústnou formou sa predĺžila nájomná zmluva cca na 4 mesiace. V zmysle § 3 ods. 3 zák.č. 116/1991 Zb. o nájme a podnájme nebytových priestorov sa na platnosť zmluvy o nájme nebytových priestorov vyžaduje písomná forma a táto sa vyžaduje aj na prípadné dodatky k zmluve o nájme, takéto písomná dohoda uzavretá nebola. K tvrdeniu žalovaného 1/, že si nebol vedomý toho, že užívaním priestorov po uplynutí dojednanej doby trvania nájmu dochádza zo zákona k predĺženiu doby trvania nájmu, žalobca uviedol, že neznalosť zákona neospravedlňuje a táto nemôže byť na ťarchu žalobcu. Žalovaný 1/ je právnická osoba, ktorá podniká v oblasti s nehnuteľnosťami a s ich prenájmom a preto musí mať aspoň základné znalosti zákona, týkajúce sa trvania nájomného vzťahu a jeho skončenia. K nároku na paušálnu náhradu nákladov v zmysle § 369c ods. 1 Obchodného zákonníka omeškaním dlžníka vzniká veriteľovi právo na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky a to bez potreby osobitného upozornenia. Výšku tejto náhrady ustanovila vláda SR nariadením č. 21/2013 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka a jej výška predstavuje 40,- EUR jednorázovo bez ohľadu na dĺžku omeškania. V danom prípade je predmetom konania vymáhanie 11-tich pohľadávok a nárok vo výške 40,- EUR predstavuje náhradu nákladov spojených s uplatnením jednej pohľadávky. Jediná definícia pohľadávky vyplýva z ust. § 488 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého je záväzkovým vzťahom právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok. Pohľadávka je teda definovaná ako právo na plnenie. Pohľadávka vzniká v obchodnom styku vždy, keď dochádza k dodaniu služby alebo tovaru. Dodávateľ je po dodaní povinný vystaviť za dodanie tovaru alebo služby faktúru ako účtovný doklad odrážajúci daný účtovný prípad a vznik pohľadávky. Takáto pohľadávka vyjadrená formou faktúry je samostatnou vecou, tak ako to definuje § 118 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalobca však nevyháňal každú pohľadávku samostatne, ale v jednom konaní viac pohľadávok a preto si uplatnil za každú pohľadávku nárok na paušálnu náhradu. Rozsudok Okresného súdu Košice I. sp. zn. 33b/19/2016 zo dňa 7.8.2017 nie je záväzný pre iný súd rovnakej inštancie. Žalobca zároveň poukázal na to, že aj v samotnom tlačive návrhu na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní je pri každej pohľadávke uvedené aj príslušenstvo, kde popri úroku, úroku z omeškania sú uvedené aj náklady na jej uplatnenie. Žalobca poukázal na rozhodovacu prax Okresného súdu Banská Bystrica v rámci upomínacieho konania, kedy okresný súd priznáva v platobnom rozkaze nárok na náklady spojené s uplatnením pohľadávky za každú pohľadávku zvlášť, k čomu uviedol spisové značky viacerých takto vydaných platobných rozkazov. K obrane žalovaného, že konanie žalobcu treba posudzovať ako konanie v rozpore s dobrými mravmi zotrval na svojom vyjadrení k podanému odporu v texte vyššie.

(5) Podaním z 23.11.2018 žalobca zobral žalobu o zaplatenie sumy 834,78 EUR, úroku z omeškania vo výške 14,05% ročne zo sumy 84,00 EUR od 11. 09. 2014 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 14,05% ročne zo sumy 84,00 EUR od 11. 10. 2014 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 14,05% ročne zo sumy 84,00 EUR od 11. 11. 2014 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 14,05% ročne zo sumy 84,00 EUR od 11. 12. 2014 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 14,05% ročne zo sumy 84,00 EUR od 11. 01. 2015 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 14,05% ročne zo sumy 84,00 EUR od 11. 02. 2015 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 14,05% ročne zo sumy 84,00 EUR od 11. 03. 2015 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 14,05% ročne zo sumy 84,00 EUR od 11. 04. 2015 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 14,05% ročne zo sumy 84,00 EUR od 11. 05. 2015 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 14,05% ročne zo sumy 6,78 EUR od 11. 10. 2014 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 14,05% ročne zo sumy 36,00 EUR od 11. 11. 2014 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 14,05% ročne zo sumy 36,00 EUR od 11. 12. 2014 do zaplatenia a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,00 EUR a trov právneho zastúpenia vo výške 169,69 EUR späť a žiadal, aby súd v tejto časti konanie zastavil z dôvodu, že žalovaný 1/ v deň podania odporu proti platobnému rozkazu pohľadávku v tomto rozsahu žalobcovi zaplatil na jeho účet. Zároveň si uplatnil trov konania.

(6) Dňa 26.11.2018 bol súdu doručený návrh žalobcu o pripustenie zmeny žaloby zo dňa 23.11.2018 jej rozšírením, ktorý odôvodnil ust. § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka a čl. V. ods. 5.3 Zmluvy o nájme nebytových priestorov zo dňa 03.05.2013, v ktorom sa zmluvné strany dohodli, že v prípade, že sa nájomca oneskorí s úhradou nájomného, služieb spojených s užívaním prenajatých priestorov alebo zálohovými platbami a faktúrami o viac ako 14 dní, je prenajímateľ oprávnený účtovať nájomcovi dohodnutý úrok z omeškania vo výške 0,05% z neuhradenej sumy za každý deň omeškania a to od

prvého dňa, keď sa nájomca dostal do omeškania. Po vydaní platobného rozkazu uhradil žalovaný 1/ v deň podania odporu proti platobnému rozkazu žalobcovi úroky z omeškania vo výške 14,05% ročne z dlžnej sumy, čo predstavovalo čiastku 358,47 EUR, avšak žalobca má nárok na dohodnutý úrok z omeškania vo výške 0,05% denne z dlžnej sumy, t.j. vo výške 466,- EUR, rozdiel medzi vykonanou úhradou žalovaným 1/ a nárokom žalobcu je suma 107,53 EUR, preto žalobca žiada aj túto sumu príslušenstva.

(7) Uznesením z 26.11.2018 súd zmenu žaloby pripustil podľa § 139 a § 143 ods. 1 a 2 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej ako „CSP“).

(8) Súd pojednával v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu podľa § 180 CSP, ktorých neúčast' ospravedlnil právny zástupca žalobcu a súhlasil s prejednaním a rozhodnutím veci v ich neprítomnosti. Súd vykonal dokazovanie prednesom spoločného právneho zástupcu žalovaných 1/ a 2/, výsluchom žalovaného 2/, oboznámením s obsahom súdneho spisu, najmä s listinnými dôkazmi: návrh na vydanie platobného rozkazu, Zmluva o nájme nebytových priestorov, platobným rozkazom, odporom vrátane jeho príloh, písomnými vyjadreniami sporových strán vrátane príloh k nim a ostatným obsahom súdneho spisu sp. zn. 18C/7/2018.

(9) Na základe vykonaného dokazovania súd zistil tento skutkový stav:

-Dňa 03.05.2013 žalobca ako prenajímateľ spoločnosť ADRIA Slovakia, s.r.o. so sídlom Podhora 48, Ružomberok, IČO: 36 439 363, žalovaný 1/ ako nájomca a žalovaný 2/ ako účastník č.1 uzatvorili Zmluvu o nájme nebytových priestorov (ďalej ako „zmluva“). Predmetom tejto zmluvy bol nájom nebytových priestorov, nachádzajúcich sa v nehnuteľnosti v Y., na ul. V. č. XX, s.c. XXXX a to kanceláriu č. X a spoločné priestory uvedenej nehnuteľnosti.

-V Článku II bod 2.1 zmluvy si zmluvné strany dohodli, že prenajímateľ prenechá predmet nájmu do užívania nájomcovi na jeho podnikateľskú činnosť a to za účelom zriadenia kancelárskych priestorov.

-V Článku IV. bod 4.1. zmluvy o nájme sa zmluvné strany dohodli na dobu nájmu na dobu určitú, s účinnosťou od 09.05.2013 do 31.05.2014.

-V Článku V. bod 5.3 zmluvy o nájme sa zmluvné strany dohodli, že v prípade oneskorenia nájomcu s úhradou nájomného, s úhradou za služby spojené s užívaním prenajatých priestorov a s úhradou zálohovej platby a faktúry obsahujúcej vyúčtovanie nákladov o viac ako 14 dní, je prenajímateľ oprávnený účtovať nájomcovi dohodnutý úrok z omeškania vo výške 0,05% z neuhradenej sumy za každý deň omeškania a to od prvého dňa, keď sa nájomca dostal do omeškania.

-V Článku VIII. zmluvy o nájme sa zmluvné strany účastník č.1 vyhlásil, že v prípade, ak by nájomca neuhradil akékoľvek záväzky voči prenajímateľovi vyplývajúce z tejto zmluvy a to hlavne platenie nájomného, úhrady za služby, ktorých poskytovanie je spojené s užívaním predmetu nájmu a spoločných priestorov a zariadení, vrátane zálohových platieb za služby a vyúčtovaní skutočných nákladov za služby, ktoré vznikli v priebehu zúčtovacieho obdobia berie účastník č.1 na seba povinnosť voči prenajímateľovi, že jeho pohľadávky uspokojí, ak ich neuspokojí nájomca. Účastník vyhlasuje, že sa jeho vyhlásenie týka všetkých záväzkov nájomcu, t.j. aj budúcich záväzkov nájomcu voči prenajímateľovi.

-Nájomné za nebytové priestory bolo žalovanému 1/ fakturované nasledovnými faktúrami, vystavenými žalobcom žalovanému 1/: faktúra č. 1432086 so splatnosťou 10.10.2014 v sume 84,- EUR, faktúra č. 1432097 so splatnosťou 10.11.2014 v sume 84,- EUR, faktúra č. 1432103 so splatnosťou 10.12.2014 v sume 84,- EUR, faktúra č. 1532004 so splatnosťou 10.01.2015 v sume 84,- EUR, faktúra č. 1532010 so splatnosťou 10.02.2015 v sume 84,- EUR, faktúra č. 1532018 so splatnosťou 10.03.2015 v sume 84,- EUR, faktúra č. 1532023 so splatnosťou 10.04.2015 v sume 84,- EUR, faktúra č. 1532030 so splatnosťou 10.05.2015 v sume 84,- EUR, mesačnú platbu za obstarané a zatiaľ nevyfakturované tovary a služby ako opakované dodanie tovarov a služieb faktúra č. 1422059 so splatnosťou 10.10.2014 v sume 36,- EUR, faktúra č. 1422064 so splatnosťou 10.11.2014 v sume 36,- EUR, faktúra č. 1422068 so splatnosťou 10.12.2014 v sume 36,- EUR.

-Pohľadávka prenajímateľa bola na Základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 24.07.2015 postúpená na žalobcu - spoločnosť ADRIA company, s.r.o., so sídlom Bratislava, Klincová 37, IČO: 44973707, čo prenajímateľ listom z 10.08.2015 oznámil žalovanému 1/.

-Listami zo dňa 20.07.2015, 21.09.2015, 04.02.2016, 06.02.2017 žalovaný 1/ vrátil žalobcovi vystavené faktúry s odôvodnením, že neexistuje právny nárok na ich vyplatenie.

-V liste zo dňa 01.07.2015 žalovaný 1/ oznámil žalobcovi, že vzhľadom k tomu, že žalobca nereagoval na jeho výzvu o poskytnutie súčinnosti v obálke mu posielala kľúče v počte 5 ks od nebytového priestoru a faktúry, ktoré boli vystavené aj napriek tomu, že žalovaný 1/ zmluvu so žalobcom nepredlžoval na ďalšie obdobie a jej platnosť bola do 31.05.2014.

-Dňa 25.01.2018 (v deň podania odporu proti vydanému platobnému rozkazu v upomínacom konaní) žalovaný 1/ uhradil na účet žalobcu sumu 834,78 EUR, úroku z omeškania vo výške 14,05% ročne zo sumy 84,00 EUR od 11. 09. 2014 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 14,05% ročne zo sumy 84,00 EUR od 11. 10. 2014 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 14,05% ročne zo sumy 84,00 EUR od 11. 11. 2014 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 14,05% ročne zo sumy 84,00 EUR od 11. 12. 2014 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 14,05% ročne zo sumy 84,00 EUR od 11. 01. 2015 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 14,05% ročne zo sumy 84,00 EUR od 11. 02. 2015 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 14,05% ročne zo sumy 84,00 EUR od 11. 03. 2015 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 14,05% ročne zo sumy 84,00 EUR od 11. 04. 2015 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 14,05% ročne zo sumy 6,78 EUR od 11. 10. 2014 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 14,05% ročne zo sumy 36,00 EUR od 11. 11. 2014 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 14,05% ročne zo sumy 36,00 EUR od 11. 12. 2014 do zaplatenia celkom v sume 358,47 EUR a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,00 EUR a trovy právneho zastúpenia vo výške 169,69 EUR.

-Spoločný právny zástupca žalovaného 1/ a 2/ na pojednávaní dňa 26.11.2018 uviedol, že so späťvzatím žaloby v časti istiny, úrokov z omeškania, v časti jeden krát paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky a trov, ktoré boli žalovaným 1/ zaplatené na základe platobného rozkazu žalovaní súhlasia. Nesúhlasil, aby súd zaviazal žalovaného 1/ a žalovaného 2/ na úhradu paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky 11 x 40,- eur. K nároku na sumu dohodnutých úrokov z omeškania 107,53 EUR uviedol, že žalobca uplatňoval nárok na úroky z omeškania vo výške 14,05%, avšak upomínacím konaním takýto úrok z omeškania ani nie je možné uplatniť. Na takýto úrok z omeškania nebol vydaný platobný rozkaz. Ak si žalobca uplatňuje denný úrok z omeškania, pokiaľ si chce uplatniť toto príslušenstvo pohľadávky, mal tak urobiť v návrhu, resp. počas konania, žalovaný vzniesol námietku premlčania niektorých úrokov z omeškania, ktoré boli uplatnené ako príslušenstvo pohľadávky. Úroky z omeškania sú z roku 2014, aktuálne je rok 2018, žalobca tú pohľadávku neuplatnil riadne a včas a uplatnil ju až dňom pojednávania (26.11.2018), kedy prišlo podanie žalobcu na súd. Žalobca tiež nemá nárok na zaplatenie paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky 11 krát 40,- EUR. Jeden krát táto paušálna náhrada nákladov (40,- EUR) bola žalovaným 1/ žalobcovi už zaplatená. Už v odpore žalovaný poukázal na konanie žalobcu, ktoré bolo v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku a to najmä v tej súvislosti, že žalobca so žalovaným 1/ uzatvoril písomnú zmluvu, ktorá bola na dobu určitú. Konateľ žalovaného 1/ a zároveň aj žalovaný 2/ chodil do týchto nebytových priestorov, kde mali vysunutú prevádzku, vždy tam bol prítomný iba nejaký vrátnik tej budovy a keď skončila doba nájmu, žalovaný 1/ chcel odovzdať priestory žalobcovi, avšak bezúspešne. Nakoľko ten vrátnik, resp. pracovník, ktorý tam bol, mu tvrdil, že on na to oprávnenie nemá, že na to je nejaký konateľ spoločnosti, iná kompetentná osoba. Priestor sa žalovanému 1/ tak nepodarilo odovzdať, keď skončil ten nájom. Po návrate do Prievidze mal snahu sa so žalobcom telefonicky spojiť, nedošlo k protokolárnemu odovzdaniu, nakoľko aj v zmysle zmluvy k takémuto protokolárnemu odovzdaniu malo dôjsť, lenže žalobca absolútne neposkytol súčinnosť. Prebehli medzi nimi nejaké ústne rozhovory, kde žalovanému 1/ pracovník žalobcu tvrdil, že má prísť iný deň, že oni teraz prísť nemôžu, vybaví to dodatočne atď..Následne na základe tých ústnych rokovaní prebehlo, že v poriadku, že žalovaný 1/ si tie priestory ešte určitý čas ponechá a že teda tam môže vykonávať nejakú činnosť a to korešponduje s časovým rámcom 4 mesiacov. Pokiaľ žalobca argumentuje tým, že na predĺženie doby nájmu je potrebná písomná forma, toto žalovaní nerozporujú. Je to v súlade so zákonom. Na platnosť je potrebná písomná zmluva či už predĺženie dodatkom alebo novou nájomnou zmluvou. Poukázal na to,

že keď došlo k takejto situácii žalobca absolútne neinicioval podpísanie nejakého dodatku alebo novej nájomnej zmluvy a stále argumentoval tým, že je to v poriadku. S tým, čo aj zo spisového materiálu následne vyplýva, že žalovaný 1/ sa absolútne nevedel so žalobcom spojiť a ten priestor mu reálne protokolárne odovzdať, následne žalobcovi zabalil kľúče do obálky a musel ich poslať žalobcovi, aby vôbec nejakým spôsobom ten priestor ako tak odovzdal, pretože žalobca neposkytol absolútne žiadnu súčinnosť. Následne žalovanému 1/ prichádzali faktúry jednak za užívanie nebytového priestoru aj za dodávky energií, napriek tomu, že ten priestor neužíval, pričom žalovaný 1/ za účelom odovzdania priestoru bol niekoľkokrát za týmto účelom v danom v priestore a žalobca neprišiel a jednoducho si ten priestor neprevzal. Je pravdou, že neznalosť zákona neospravedlňuje, nebolo povinnosťou žalobcu upovedomiť žalovaného, že došlo k prolongácii i keď predĺženie malo byť písomné a bolo neplatné, tak tu vzniká aj taký stav, že potom za toto obdobie vzniklo na strane žalovaného 1/ bezdôvodné obohatenie, keďže užíval priestor bez právneho titulu. Konanie bolo v rozpore s poctivým obchodným stykom, istina bola zaplatená a žalobca ešte žiadal zaplatiť ďalších 440,- EUR, pričom zo strany žalobcu došlo k takému konaniu, ktoré on úmyselne vyvolal, udržiaval tento stav a takýmto konaním sa snaží získať ďalší prospech. Poukázal na rozsudok Okresného súdu Košice I. sp. zn. 33Cb/19/2016 zo dňa 7.8.2017, ktorý rozhodol tak, že priznal náhradu 40,- EUR len za jednu faktúru a za ďalšie faktúry túto paušálnu náhradu zamietol, na rozhodnutie Okresného súdu Košice sp. zn. II. 33 Cb/121/2014 zo dňa 1.8.2015 a tiež Okresného súdu Bratislava I. sp. zn. 28Cb/154/2014 z 7.11.2014, v uvedených konaniach si žalobca uplatňoval žalobca nárok vo výške 80,- eur pričom žalovaná suma pozostávala z dvoch samostatných faktúr uplatnených v jednom konaní. V zmysle § 2 zák. č. 21/2013 Z.z. je výška paušálnych nákladov podľa § 369c ods. 1 Obch. Z. vo výške 40,- eur jednorázovo, bez ohľadu na dĺžku omeškania. Súd v odôvodnení oboch rozhodnutí uvádza, že veriteľ má automaticky pre prípad omeškania sa dlžníka nárok na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, uvedené síce predstavuje administratívne náklady pri monitorovaní dodržiavania zmluvných vzťahov, avšak z hľadiska uplatnenia nároku v súdnom konaní sa precizuje pojem uplatnené. Uplatnenie nároku je možné podaním žaloby resp. návrhu na vydanie platobného rozkazu, pričom kvantitatívna zložka uplatnených nárokov v podaní nie je rozhodujúca. Žalobca uplatnené nároky uplatňoval v jednom návrhu na začatie konania t.j. jednorázovo. Súd preto priznal žalobcovi nárok iba vo výške 40,- eur. Žalobca v spore uplatnil svoj nárok z jedného právneho titulu, z jednej zmluvy. V jednom konaní, v jednom žalobnom návrhu a paušálna náhrada nákladov spojených s uplatnením pohľadávky sa má poskytovať jednorázovo a len jedenkrát vo výške 40,- EUR, ktorú sumu žalovaný 1/ už žalobcovi uhradil. V rozhodnutí Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 28Cb/154/2014 bolo poukázané na rozhodnutie ÚS ČR sp. zn. II ÚS 2221/2007. Žalobca má nárok len na zaplatenie sumy 1 x 40,- EUR s poukazom na vyššie uvedené rozhodnutia aj na konanie žalobcu, ktoré bolo v rozpore s poctivým obchodným stykom, tento stav vyvolal sám žalobca. Ani v rámci mimosúdnych rokovaní nebol žalobca ochotný jednať. Žalobca chce z toho získať len ďalšie finančné prostriedky. Ak si aktuálne žalobca dovyučťováva príslušenstvo vo výške 0,05% úroku z omeškania za každý deň omeškania, na jeho zaplatenie nemá nárok aj z titulu toho, že ho žalobca uplatnil až teraz a toto príslušenstvo je premlčané.

-Žalovaný 2/ vo svojom výsluchu uviedol, že v oblasti realít už podniká viac ako 10 rokov. Firma mala prenajatých desiatky kancelárií, resp. nebytových priestorov, nestretol sa však s takýmto konaním ako má žalobca, nikdy nebol problém ukončiť nájomný vzťah, odovzdať priestory a kľúče. Praktiky žalobcu sa mu zdajú byť úžernické, niekoľkokrát telefonicky, mailom aj listami sa žalovaný 1/ aj 2/ pokúšali o poskytnutie súčinnosti, na čo sa žalobca zaviazal aj v zmluve. Na listy nikdy nedostali od žalobcu žiadnu odpoveď. Keď s ním telefonovali, boli to vždy výhovorky, že ide o chybu, že pracovníčka je na materskej dovolenke a faktúru preto žalobcovi vždy vrátili s písomným zdôvodnením prečo nebola uhradená, nikdy nedostali žiadnu odpoveď. Aj po vydaní platobného rozkazu sa snažili o mimosúdnu dohodu, nebolo to možné, žalobca sa zatajoval, nebolo možné si so žalobcom dohodnúť stretnutie.

-K dokazovaniu na pojednávaní dňa 26.11.2018 sa žalobca vyjadril písomným podaním z 9.1.2019, ktorým sa zároveň ospravedlnil z neúčasti na ďalšom pojednávaní dňa 11.01.2019. K námietke žalovaného, že žalobca konal v rozpore so zásadou poctivého obchodného styku uviedol, že s týmto tvrdením nesúhlasí. Zmluva o nájme bola uzatvorená na dobu určitú a nakoľko žalovaný 1/ ako nájomca užíval predmet nájmu aj po skončení nájmu predmetná nájomná zmluva sa obnovila za tých istých podmienok (§ 676 ods. 2 Občianskeho zákonníka). To, že žalovaný 1/ predmet nájmu užíval po uplynutí tejto doby potvrdil sám žalovaný 1/.V danom prípade nešlo o zmluvné predĺženie doby trvania nájmu dohodou, ale o predĺženie doby trvania nájmu zo zákona. Žalovaný 1/ po doručení platobného rozkazu uhradil dlžné nájomné a v zmysle § 407 ods. 1 Obchodného zákonníka uznal svoj záväzok. Na zmluvný

vzťah strán sporu je potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka, nakoľko zmluva bola uzatvorená medzi podnikateľmi a ich vzťah, založený nájomnou zmluvou sa týka ich podnikateľskej činnosti, žalovaný 1/ uhradil záväzok titulom neuhradeného nájomného dňa 25.01.2018 spolu s časťou úrokov z omeškania vo výške 358,47 EUR , k tomuto dňu 25.01.2018 mal však žalovaný záväzok voči žalobcovi z istiny vo výške 834,78 EUR a z príslušenstva vo výške 0,05% denne z dlžnej sumy za každý deň omeškania , čo predstavovalo sumu 466,- EUR. To, že si žalobca v upomínacom konaní uplatňoval len časť úrokov z omeškania neznamená, že jeho nárok na zostatok príslušenstva zanikol. Nárok na úroky z omeškania nie je premlčaný, s poukazom na § 407 ods. 3 Obchodného zákonníka má žalobca za to, že vykonaním úhrady časti záväzku žalovaný uznal celý svoj dlh, ktorý existoval ku dňu 25.01.2018. Žalobca naďalej trvá na úhrade nákladov z uplatnenia pohľadávok súdnou cestou vo výške 440,- EUR. Predmetom upomínacieho konania bolo vymáhanie 12-tich pohľadávok a nárok vo výške 40,- EUR predstavuje náhradu nákladov spojených s uplatnením jednej pohľadávky. Pohľadávka vyjadrená formou faktúry je samostatnou vecou (§ 118 ods. 1 Občianskeho zákonník) a tak ako pri každej pohľadávke sa samostatne uplatňuje nárok na úroky z omeškania, samostatne sa uplatňuje aj nárok na náklady spojené s jej uplatnením. Pri každej pohľadávke je iné lehota splatnosti a každá sa môže vymáhať samostatne. Žalobca nevymáhal každú pohľadávku samostatne, aby nezvyšoval žalovanému trovy konania, ale vymáhal všetky pohľadávky v jednom konaní a preto si uplatnil za každú pohľadávku samostatne popri nároku na úroky z omeškania aj nárok na paušálnu náhradu. Žalobca trval na zaplatení sumy 440,- EUR titulom nákladov spojených s uplatnením pohľadávky a sumy 107,53 EUR titulom dohodnutých úrokov z omeškania a na náhrade trov konania.

(10) Po právnej stránke súd žalobu posúdil podľa nasledovných ustanovení zákonov:

-Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 116/1990 Zb. o nájme a podnájme nebytových priestorov prenajímateľ môže nebytový priestor prenechať na užívanie inému zmluvou o nájme.

-Podľa ustanovenia § 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej ako „ ObZ“) tento zákon upravuje postavenie podnikateľov, obchodné záväzkové vzťahy, ako aj niektoré iné vzťahy súvisiace s podnikaním.“ ods. 2. „ Právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.

-Podľa ustanovenia § 261 ods. 1 ObZ táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejme s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.

-Podľa ustanovenia § 265 ObZ výkon práva, ktorý je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku, nepožíva právnu ochranu.“

-Podľa ustanovenia § 324 ods. 1 ObZ záväzok zanikne, ak sa veriteľovi splní včas a riadne.

-Podľa ustanovenia § 340 ods.1 ObZ dlžník je povinný záväzok splniť v čase určenom v zmluve.

-Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 ObZ dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a toaž do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom.

-Podľa ustanovenia § 369 ods. 1,2 ObZ (1) Ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia. (2) Ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

-Podľa ustanovenia § 369c ods.1 ObZ omeškaním dlžníka vzniká veriteľovi okrem nárokov podľa§ 369, 369a a 369b aj právo na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, a to bez potreby osobitného upozornenia. Výšku paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

-Podľa ustanovenia § 2 nariadenia vlády č. 21/2013 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka výška paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky podľa § 369c ods. 1 zákona je 40 eur jednorazovo bez ohľadu na dĺžku omeškania.

-Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

-Podľa § 387 ods. 1 a 2 ObZ (1) Právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom. (2) Premlčaniu podliehajú všetky práva zo záväzkových vzťahov s výnimkou práva vypovedať zmluvu uzavretú na dobu neurčitú.

-Podľa § 397 ObZ ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

-Podľa § 407 ods. 1 ObZ ak dlžník písomne uzná svoj záväzok, plynie nová štvorročná premlčacia doba od tohto uznania. Ak sa uznanie týka iba časti záväzku, plynie nová premlčacia doba ohľadne tejto časti.

-Podľa § 407 ods. 3 ObZ ak dlžník plní čiastočne svoj záväzok, má toto plnenie účinky uznania zvyšku dlhu, ak možno usudzovať, že plnením dlžník uznáva aj zvyšok záväzku.

(11) Na základe výsledkov vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná. Aktívna a pasívna legitímácia strán sporu je daná, nebola v konaní spornou. V konaní bolo jednoznačne preukázané, že strany sporu uzavreli Zmluvu o nájme nebytových priestorov, na základe ktorej vzniklo žalovanému 1/ oprávnenie užívať nebytové priestory patriace žalobcovi resp. jeho právnenému predchodcovi určené v zmluve, ale aj povinnosť platiť dohodnuté platby. V čl. V ods. 5.1. Zmluvy o nájme nebytových priestorov dohodli, že nájomné za prenajaté priestory bolo medzi zmluvnými stranami stanovené dohodou vo výške 70,- EUR za kalendárny mesiac plus DPH. V čl. V ods. 5.2 predmetnej zmluvy sa strany dohodli, že nájomné bude hrazené nájomcom v mesačných splátkach, pričom jednotlivé splátky sa platia za príslušný kalendárny mesiac a sú splatné vopred vo výške 70,- EUR mesačne plus DPH a to vždy do 10. dňa príslušného kalendárneho mesiaca, za ktorý sa vykonáva úhrada splátky nájomného. V čl. VI ods. 6.3 predmetnej zmluvy sa strany dohodli na výške zálohových platieb za služby, ktorých poskytovanie je spojené s užívaním nebytových priestorov vo výške 30,- EUR za jeden kalendárny mesiac. Zmluva o nájme nebytových priestorov bola uzatvorená na dobu určitú od 09.05.2013 do 31.05.2014. Nakoľko nájomca užíval predmet nájmu aj po skončení nájmu, v zmysle § 676 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa predmetná nájomná zmluva obnovila za tých istých podmienok. Bolo nesporné, že žalovaný 1/ po podaní návrhu na vydanie platobného rozkazu časť pohľadávky v sume istiny 834,78 EUR titulom neuhradeného nájomného a príslušenstva úroku z omeškania vo výške 358,47 EUR a trovy konania v sume 169,69 EUR dňa 25.01.2018 žalobcovi na jeho úhradu. Predmetom sporu po úhrade časti pohľadávky žalovaným 1/ ostala tak suma 107,53 EUR titulom v zmluve dohodnutých úrokov z omeškania vo výške 0,05% za každý deň omeškania zo sumy 84,00 EUR od 11. 09. 2014 do 25.01.2018, čo predstavuje sumu 52,- EUR, úroku z omeškania vo výške 0,05% ročne zo sumy 84,00 EUR od 11. 10. 2014 do 25.01.2018, čo predstavuje sumu 51,- EUR, úroku z omeškania vo výške 0,05% za každý deň omeškania zo sumy 84,00 EUR od 11. 11. 2014 do 25.01.2018, čo predstavuje sumu 49,- EUR, úroku z omeškania vo výške 0,05% za každý deň omeškania zo sumy 84,00 EUR od 11. 12. 2014 do 25.01.2018, čo predstavuje sumu 48,- EUR, úroku z omeškania vo výške 0,05% za každý deň omeškania zo sumy 84,00 EUR od 11. 01. 2015 do 25.01.2018, čo predstavuje sumu 47,- EUR, úroku z omeškania vo výške 0,05% za každý deň omeškania zo sumy 84,00 EUR od 11. 02. 2015 do 25.01.2018, čo predstavuje sumu 45,- EUR, úroku z omeškania vo výške 0,05% za každý deň omeškania zo sumy 84,00 EUR od 11. 03. 2015 do 25.01.2018, čo predstavuje sumu 44,- EUR, úroku z omeškania vo výške vo výške 0,05% za každý deň omeškania zo sumy 84,00 EUR od 11. 04. 2015 do 25.01.2018, čo predstavuje sumu 43,- EUR, úroku z omeškania vo výške 0,05% za každý deň omeškania zo sumy 84,00 EUR od 11. 05. 2015 do 25.01.2018, čo predstavuje sumu 42,- EUR, úroku z omeškania vo výške 0,05% za každý deň omeškania zo sumy 6,78 EUR od 11. 10. 2014 do 25.01.2018, čo predstavuje sumu 4,- EUR úroku z omeškania vo výške 0,05% za každý deň omeškania zo sumy 36,00 EUR od 11. 11. 2014 do 25.01.2018, čo predstavuje sumu 21,- EUR, úroku z omeškania vo výške 0,05% za každý deň omeškania zo sumy 36,00 EUR od 11. 12. 2014 do 25.01.2018, čo predstavuje sumu 20,- EUR, spolu výška úroku z omeškania 107,53 EUR a suma 440,- EUR titulom nákladov spojených s uplatnením pohľadávky. Súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná v časti uplatnených úrokov z omeškania v sume 107,53 EUR. Medzi stranami

sporu bol založený záväzkovo-právny vzťah podriadený úprave Obchodného zákonníka, kde sa výška úrokov z omeškania spravuje predovšetkým dohodou strán. Výška úrokov z omeškania, ktorú si strany dohodli v zmluve má prednosť pred zákonnou výškou úrokov z omeškania. Podľa § 369 ods. 1 ObZ ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatennej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia. Podľa článku V. bod 5.3 zmluvy o nájme sa zmluvné strany dohodli, že v prípade oneskorenia nájomcu s úhradou nájomného, s úhradou za služby spojené s užívaním prenajatých priestorov a s úhradou zálohovej platby a faktúry obsahujúcej vyúčtovanie nákladov o viac ako 14 dní, je prenajímateľ oprávnený účtovať nájomcovi dohodnutý úrok z omeškania vo výške 0,05% z neuhradenej sumy za každý deň omeškania a to od prvého dňa, keď sa nájomca dostal do omeškania. V zmysle uvedeného má potom žalobca nárok na zmluvný úrok z omeškania vo výške 0,05% z neuhradenej sumy za každý deň omeškania a pokiaľ žalovaní doposiaľ na úroku z omeškania ku dňu 25.01.2018 žalobcovi uhradili tento úrok v sume 358,47 EUR a žalobca mal k 25.01.2018 nárok na úroky z omeškania v sume 466,- EUR, je nárok v sume 107,53 EUR dôvodný. Žalovaní 1/ a 2/ namietli premlčanie. Je zrejmé, že podľa § 397 ObZ je premlčacia doba štyri roky a v časti úroku z omeškania uplatneného vo výške 0,05% denne zo sumy 84,- EUR od 11.09.2014 do 25.01.2018, zo sumy 84,- EUR od 11.10.2014 do 25.01.2018 a zo sumy 84,- EUR od 11.11.2014 do 25.01.2018 tým, že žalobca v tejto časti rozšíril žalobu až podaním z 26.11.2018 lehota 4 rokov uplynula. Súd sa však stotožňuje s právnym názorom žalobcu, že žalovaný 1/ úhradou časti svojho záväzku, teda úhradou istiny v sume 834,78 EUR a časti úrokov z omeškania v sume 358,47 EUR dňa 25.01.2018 s poukazom na § 407 ods. 3 ObZ tým, že plnil čiastočne svoj záväzok, má toto jeho plnenie účinky uznania zvyšku dlhu. Súd má za to, že žalovaný záväzok, ktorý existoval ku dňu 25.01.2018 uznal. S poukazom na uvedené má súd za to, že nárok je v časti sumy 107,53 EUR dôvodný, preto žalobe v tejto časti vyhovel.

(12) Zároveň sa žalobca žalobou domáhal aj nároku vo výške 440,- EUR titulom úhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky. Tvrdil, že predmetom upomínacieho konania bolo spolu 12 pohľadávok a nárok vo výške 40,- EUR predstavuje náhradu nákladov spojených s uplatnením jednej pohľadávky. V konaní nebolo sporné, že sumu 1 x 40,- EUR žalovaný 1/ žalobcovi dňa 25.01.2018 zaplatil. Sporným ostal nárok na zaplatenie zvyšnej sumy 440,- EUR ako 11 x 40,- EUR. Súd žalobcovi nepriznal právo na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky 11 x 40,- EUR, ktorú si žalobca uplatnil za každú jednu faktúru. V zmysle § 369c ods. 1 ObZ má žalobca právo na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky a v danom prípade si žalobca svoju pohľadávku uplatnil jedným návrhom na vydanie platobného rozkazu. Uvedená paušálna náhrada podľa názoru súdu predstavuje príslušenstvo pohľadávky a má kryť výdavky veriteľa spojené s uplatnením pohľadávky určené fixnou sumou. Nejde tak o sankciu za nezaplatenie každej faktúry, z ktorej si žalobca uplatnil nárok na zaplatenie. Výška paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky je stanovená v sume 40,- EUR a to bez ohľadu na dĺžku omeškania a je jednorázová. Súd sa nestotožnil s tvrdením žalobcu, že tak ako pri každej pohľadávke sa samostatne uplatňuje nárok na úroky z omeškania, samostatne sa uplatňuje aj nárok na náklady spojené s jej uplatnením. Žalobca navyše v spore nepreukázal, že by si každú faktúru uplatňoval samostatnými administratívnymi úkonmi, ale naopak je zrejmé, že si pohľadávku voči žalovanými 1/ a 2/ ako súčet jednotlivých čiastkových dlžných súm uplatnil jednorázovo a spoločne. Kvantitatívna zložka uplatnených nárokov v podaní nie je pritom rozhodujúca, smerodajné je množstvo uplatnení. Dôvodová správa k § 2 nar. vlády č. 21/2013 Z.z. uvádza, že paušálna náhrada nákladov, spojených s uplatnením pohľadávky predstavuje náhradu tzv. administratívnych interných monitorovacích nákladov, ide najmä o náklady na vedenie evidencie pohľadávok, súvisiace tiež s telefonickou alebo písomnou urgenciou dlžníka, pričom z vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalobca so žalovaným 1/ uvedenou formou nijako nekomunikoval a to ani ohľadom mimosúdnej dohody a priamo podal návrh na vydanie platobného rozkazu na upomínací súd. Podľa rozhodnutia Ústavného súdu Českej republiky, sp.zn. II ÚS2221/2007: „Soud musí nejen respektovat právo, ale aj jeho výklad a aplikace musí směřovat k výsledku spravedlivému. Právo musí být především nástrojem spravedlivosti, nikoli souborem právních předpisu, které jsou mechanicky a formalisticky aplikovány bez ohledu na smysl a účel toho kterého zájmu chráneného příslušnou normou. S poukazom na uvedené ako aj na zásadu poctivého obchodného styku (§ 265 ObZ) súd v tejto časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

(13) Súd konanie o zaplatenie istiny vo výške 834,78 EUR, úroku z omeškania vo výške 14,05% ročne zo sumy 84,00 EUR od 11. 09. 2014 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 14,05% ročne zo

sumy 84,00 EUR od 11. 10. 2014 do zaplataenia, úroku z omeškania vo výške 14,05% ročne zo sumy 84,00 EUR od 11. 11. 2014 do zaplataenia, úroku z omeškania vo výške 14,05% ročne zo sumy 84,00 EUR od 11. 12. 2014 do zaplataenia, úroku z omeškania vo výške 14,05% ročne zo sumy 84,00 EUR od 11. 01. 2015 do zaplataenia, úroku z omeškania vo výške 14,05% ročne zo sumy 84,00 EUR od 11. 02. 2015 do zaplataenia, úroku z omeškania vo výške 14,05% ročne zo sumy 84,00 EUR od 11. 03. 2015 do zaplataenia, úroku z omeškania vo výške 14,05% ročne zo sumy 84,00 EUR od 11. 04. 2015 do zaplataenia, úroku z omeškania vo výške 14,05% ročne zo sumy 84,00 EUR od 11. 05. 2015 do zaplataenia, úroku z omeškania vo výške 14,05% ročne zo sumy 6,78 EUR od 11. 10. 2014 do zaplataenia, úroku z omeškania vo výške 14,05% ročne zo sumy 36,00 EUR od 11. 11. 2014 do zaplataenia, úroku z omeškania vo výške 14,05% ročne zo sumy 36,00 EUR od 11. 12. 2014 do zaplataenia a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,00 EUR podľa § 144 a 145 CSP zastavil. Nerozhodol o zastavení konania v časti žalovaným už zaplatených trov konania v sume 169,69 EUR, túto nespornú skutočnosť zohľadní vyšší súdny úradník, ktorý bude samostatným uznesením rozhodovať o konkrétnej výške priznaného nároku žalobcu na trovy konania podľa výroku IV. rozsudku rovnako ako aj o vrátení pomernej časti žalobcom zaplateného súdneho poplatku z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby (výrok V. rozsudku) a to v súlade s aktuálnym znením zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch.

(14)Súd zaviazal žalovaného 1/ titulom jeho postavenia nájomcu a žalovaného 2/ titulom jeho pristúpenia k záväzkom žalovaného 1/ v čl. VIII. Zmluvy o nájme nebytových priestorov, aby spoločne a nerozdielne zaplatili žalobcovi sumu 107,53 EUR titulom dohodnutých úrokov z omeškania v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V rozsahu čiastočného späťvzatia konanie vo výroku III. zastavil a vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú zamietol.

(15)O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP.

(16)Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

(17)Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

(18)Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

(19)Žalobca sa v spore domáhal zaplataenia sumy istiny 834,78 EUR, úroku z omeškania 466,- EUR a paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky 480,- EUR, spolu sa domáhal zaplataenia sumy 1.780,78 EUR. Mal úspech pre zaplataenie časti žalovanej pohľadávky žalovaným 1/ po podaní žaloby na súd v celej žalovanej istine 834,78 EUR, úrokoch z omeškania 358,47 EUR a 1 x paušálnej náhrade nákladov v sume 40,- EUR, v súdom priznaných úrokoch z omeškania vo výške 107,53 EUR spolu v sume 1.340,78 EUR. Čistý úspech žalobcu tak predstavuje 50,58%, preto súd žalobcovi voči žalovanými 1/ a 2/ priznal nárok v uvedenom rozsahu. O výške trov konania (s prihliadnutím aj na už zrealizovanú čiastočnú úhradu trov konania žalovanými k rukám žalobcu dňa 25.01.2018 v sume 169,69 EUR) rozhodne vyšší súdny úradník samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je p r í p u s t n é odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne na Okresný súd Prievidza v dvoch vyhotoveniach. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 363 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP"), v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky; súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené; alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a podľa § 62 ods. 1 CMP aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 232 ods. 2 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.